

HE 108/2013 vp

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi arvonlisäverolain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan arvonlisäverolakia muutettavaksi siten, että tietyt yhteenliittymän jäsenillensä näiden kustannusosuutta vastaan myymät palvelut vapautettaisiin verosta. Verottomuus koskisi yhteenliittymää, jonka jäsenet harjoittavat verotonta toimintaa tai muuta kuin liiketoimintaa. Verottomuutta ei sovellettaisi, jos se olisi omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä.

Lisäksi verosta vapautettaisiin uskonnollisten ja filosofisten laitosten harjoittama henki-

löstön luovuttaminen hengellisen avun antamista varten verottoman terveyden- ja sairaanhoidon, koulutuksen ja sosiaalihuollon yhteydessä.

Esitys liittyy vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

Laki on tarkoitettu tulemaan voimaan vuoden 2014 alusta.

SISÄLLYS

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ	1
SISÄLLYS	2
YLEISPERUSTELUT	3
1 NYKYTILA	3
1.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ja oikeuskäytäntö.....	3
Yhteenliittymä	3
Hengellinen apu	3
1.2 Suomen lainsäädäntö	4
2 EHDOTETUT MUUTOKSET	4
3 ESITYKSEN VAIKUTUKSET	5
4 ASIAN VALMISTELU	5
5 RIIPPUVUUS MUISTA ESITYKSISTÄ	5
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT	6
1 LAKIEHDOTUKSEN PERUSTELUT	6
2 VOIMAANTULO	7
LAKIEHDOTUS.....	8
Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	8
LIITE	9
RINNAKKAISTEKSTI	9
Laki arvonlisäverolain muuttamisesta	9

YLEISPERUSTELUT

1 Nykytila

1.1 Euroopan unionin lainsäädäntö ja oikeuskäytäntö

Euroopan unionissa sovellettavaa arvonlisäverojärjestelmää koskevat säännökset sisältyvät yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annettuun neuvoston direktiiviin 2006/112/EY, jäljempänä *arvonlisäverodirektiivi*.

Yhteenliittymä

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta sellaisten riippumattomien yhteenliittymien, joiden toiminta on vapautettu arvonlisäverosta tai jotka eivät ole toiminnastaan arvonlisäverovelvollisia, jäsenilleen suorittamat palvelut, jotka ovat välittömästi tarpeellisia näiden toiminnalle, jos nämä yhteenliittymät vaativat jäseniltään korvaukseksi ainoastaan kunkin osuuden yhteisistä kustannuksista, edellyttäen, että tällainen vapautus ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen.

Euroopan unionin tuomioistuimen 11 päivänä joulukuuta 2008 asiassa C-407/07 *Stichting Centraal Begeleidingsorgaan voor de Intercollegiale Toetsing vastaan Staatssecretaris van Financiën* antaman tuomion kohdassa 37 todetaan edellä mainitun artiklan f alakohdan tarkoituksesta seuraavaa: "...sen tavoitteella, jona on perustaa arvonlisäverovapautus, jotta vältettäisiin se, että tiettyjä palveluja suorittava henkilö olisi velvollinen suorittamaan kyseistä veroa, jos se on päätynyt toimimaan sellaisen yhteisen rakenteen kautta, joka on ottanut hoidettavakseen kyseisten palvelujen toteuttamiselle tarvittavia toimintoja." Julkisasiamiehen 3 päivänä lokakuuta 2002 asiassa C-8/01 *Assurandør-Societetet*, joka edustaa *Taksatorringeniä vastaan Skatteministeriet* antaman ratkaisuehdotuksen 118 kohdassa todetaan edellä mainitun säännöksen tarkoituksen osalta, että "Vapautus on ilmeisesti säädetty sen välttämiseksi, että sellaisten suoritusten, jot-

ka yhteisön lainsäätäjät on tarkoittanut vapauttaa verosta oikeutetusti ja erilaisista syistä, kustannuksia ei kuitenkaan rasittaisi arvonlisävero sen vuoksi, että toimija on joutunut niitä tarjotakseen ja todennäköisesti, koska hänen yrityksensä koko on hänet siihen pakottanut, toimimaan yhteistyössä muiden samoja palveluja markkinoivien ammattihenkilöiden kanssa yhteisen rakenteen kautta, joka on ottanut hoidettavakseen tiettyjä suorituksen toteuttamiselle tarpeellisia toimintoja". Verovapaudella voidaan siten parantaa arvonlisäverojärjestelmän neutraalisuutta.

Verottomuuden edellytyksenä on kuitenkin, että se ei ole omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen. Euroopan unionin tuomioistuimen 20 päivänä marraskuuta 2003 edellä mainitussa asiassa C-8/01 *Assurandør-Societetet jne.*, antaman tuomion 2) kohdan mukaan edellä mainitun artiklan f alakohtaa "...on tulkittava niin, että kyseiseen säännökseen perustuva arvonlisäverovapautuksen myöntäminen pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle yhdistykselle, joka täyttää kaikki muut kyseisen säännöksen mukaiset edellytykset, on evättävä, jos on olemassa todellinen vaara, että vapautus sinänsä voi välittömästi tai tulevaisuudessa aiheuttaa kilpailun vääristymistä".

Euroopan unionin jäsenvaltiot ovat panneet arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdan kansallisesti täytäntöön eri tavoin. Osa jäsenvaltioista on rajoittanut kansallisessa arvonlisäverolainsäädännössä tai sen nojalla annetuissa säännöksissä vapautuksen soveltamisalaa palvelujen laadun perusteella. Jäsenvaltiot ovat yleensä ottaneet kilpailun vääristymistä koskevan edellytyksen kansalliseen lainsäädäntöönsä joko selaisenaan tai tarkennettuna. Käytännössä säännöksen soveltamisala jäsenvaltioissa on yleensä suppea.

Hengellinen apu

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan k) alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta uskonnollisten tai fi-

losofisten laitosten suorittama henkilöstön saattaminen käytettäväksi b, g, h ja i alakohdassa tarkoitettuihin toimintoihin hengellisen avun antamista varten

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta julkisyhteisöjen ylläpitämien tai niihin verrattavissa sosiaalisissa olosuhteissa toimivien sairaaloiden, lääkinnällisen hoidon tai diagnostiikan keskusten ja muiden asianmukaisesti hyväksytyjen vastaavanlaisten laitosten harjoittama sairaanhoito, lääkärinhoito sekä niihin läheisesti liittyvät toimet.

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan g alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta sosiaalihuoltoon tai sosiaaliturvaan läheisesti liittyvät palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, mukaan lukien vanhainkotien, julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa tunnustettujen, sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavien laitosten palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset.

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan h alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta julkisoikeudellisten laitosten tai muiden kyseisessä jäsenvaltiossa tunnustettujen, sosiaalisia hyvinvointipalveluja tuottavien laitosten suorittamat palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, jotka liittyvät läheisesti lasten ja nuorten suoje- luun.

Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan i alakohdan mukaan jäsenvaltioiden on vapautettava verosta lasten ja nuorten opetus, koulu- ja yliopisto-opetus, ammattikoulutus ja ammatillinen uudelleen koulutus sekä niihin suoraan liittyvien palvelujen suoritukset ja tavaroiden luovutukset, joita suorittavat näitä tehtäviä saaneet julkisoikeudelliset laitokset tai muut laitokset, joilla kyseisen jäsenvaltion mukaan on vastaavia päämääriä.

1.2 Suomen lainsäädäntö

Arvonlisäverolakiin (1501/1993) ei sisälly arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdasta vastaavaa säännöstä. Säännöksen ottamista arvonlisäverolakiin ei ole pidetty tarpeellisena, koska lain muun säänte-

lyn on katsottu kattavan riittävästi verottomuuden suppean soveltamisalan.

Arvonlisäverolakiin ei sisälly myöskään arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan k alakohdasta vastaavaa säännöstä. Arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan b, g, h ja i alakohdista vastaavat verotonta terveyden- ja sairaanhoitoa, sosiaalihuoltoa ja koulutusta vastaavat säännökset sisältyvät arvonlisäverolain 34 - 40 §:ään. Säännöksen ottamista arvonlisäverolakiin ei ole pidetty tarpeellisena, koska hengellisen avun antamisesta ei ole arvioitu nykyisinkään tulevan suoritettavaksi veroa arvonlisäverolain yleishyödyllistä toimintaa koskevien säännösten johdosta tai sen vuoksi, että ne jäävät arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle vastikkeettomina toimina.

2 Ehdotetut muutokset

Arvonlisäverolakia muutettaisiin vastaamaan paremmin arvonlisäverodirektiivin säännöksiä ottamalla arvonlisäverolakiin arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohdasta vastaava säännös.

Veroa ei olisi tietyin edellytyksin suoritettava itsenäisen yhteenliittymän harjoittamasta palvelun myynnistä jäsenilleen. Yhteenliittymän kautta jäsenet voisivat tuottaa tiettyjä toiminnassaan tarpeellisia palveluita yhteisesti vastaavalla verorasituksella kuin, jos ne tuottaisivat palvelut kukin itse. Näin ollen esimerkiksi sellaiset pienet toimijat, joilla ei ole mahdollisuutta tuottaa kyseisiä palveluita itse, voivat yhteenliittymän kautta tuottaa palveluita siten, että verorasitus ei muodostu suuremmaksi kuin palvelut itse tuottavalla suurella toimijalla.

Yhteenliittymällä tarkoitettaisiin verotuksessa jäsenistä erillistä elinkeinonharjoittajaa sen oikeudellisesta muodosta riippumatta.

Verottomuus koskisi yhteenliittymää, jonka jäsenenä olisi vähintään kaksi verotonta toimintaa tai arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle jäävää toimintaa harjoittavaa henkilöä. Yhteenliittymän jäsenenä voisi siten olla esimerkiksi verotonta terveyden- ja sairaanhoitoa, sosiaalihuoltoa, koulutusta tai yleishyödyllisiä yhteisöjä koskevien säännösten perusteella verotonta toimintaa harjoittava henkilö. Jäsenenä voisi olla myös veroton-

ta rahoitus- tai vakuutustoimintaa harjoittava elinkeinonharjoittaja. Yhteenliittymään voisi kuulua edellä mainittua toimintaa harjoittavat toimijat niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta. Myös kunta voisi olla yhteenliittymän jäsen.

Verottomuuden edellytyksenä olisi, että yhteenliittymä perisi jäsenilleen myymästään palvelusta jäseniltä korvauksena vain myydyn palvelun kustannuksia vastaavan määrän ilman voitto-osuutta.

Verottomuus koskisi vain palveluita, jotka ovat välittömästi tarpeellisia yhteenliittymän jäsenten verottomalle tai arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle jäävälle toiminnalle. Arvonlisäveron neutraalisuusperiaate edellyttää, että edellä mainittua palvelun määritelmää tulkittaisiin suppeasti. Toiminnalle välittömästi tarpeellisina pidettäisiin palveluita, jotka ovat välittömästi yhteydessä erityisesti jäsenten verottomaan tai arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle jäävään toimintaan ja ovat välttämättömiä tämän toiminnan kannalta. Esimerkiksi siivouspalvelut ja yleisluonteiset tietotekniset palvelut, laki- ja veroneuvontapalvelut ja muut vastaavat yleispalvelut eivät olisi säännöksen perusteella verottomia.

Yhteenliittymän jäsenilleen myymät palvelut vapautettaisiin verosta vain sillä edellytyksellä, että verottomuus ei olisi omiaan johtamaan kilpailun vääristymiseen. Verottomuuden kautta neutraalisuutta voitaisiin siten parantaa vain niissä rajoissa kuin se on mahdollista aiheuttamatta kilpailun vääristymistä markkinoilla, joilla yhteenliittymän jäsenet voivat toimia ostajina. Käytännössä kilpailun vääristymistä koskevan edellytyksen täytyminen tulisi selvittää tapauskohtaisesti. Verovelvollinen saisi etukäteen oikeussuojaa käyttämällä arvonlisäveroasioissa yleisesti sovellettavia menettelyjä, kuten esimerkiksi ennakkoratkaisumenettelyä.

Arvonlisäverolakia muutettaisiin vastaamaan paremmin arvonlisäverodirektiivin säännöksiä ottamalla arvonlisäverolakiin arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan k alakohtaa vastaava säännös.

Verovapaus koskisi uskonnollisten ja filosofisten laitosten harjoittamaa vastikkeellista ja muutoinkin liiketoiminnan muodossa ta-

pahtuvaa hengellisen avun antamista tietyissä tilanteissa. Uskonnollisena laitoksena pidettäisiin esimerkiksi evankelis-luterilaista kirkkoa, ortodoksista kirkkokuntaa tai muuta uskonnollista yhdyskuntaa ja niiden seurakuntia. Filosofisella laitoksella tarkoitettaisiin näihin rinnastettavaa hengellistä apua antavaa laitosta. Verovapaus koskisi vain hengellistä apua, joka on annettu verottoman terveyden- tai sairaanhoidon, sosiaalihuollon tai koulutuksen yhteydessä.

3 Esityksen vaikutukset

Ehdotetuilla muutoksilla ei arvioida olevan merkittäviä taloudellisia vaikutuksia.

Yhteenliittymiä koskevan säännöksen soveltamisalan arvioidaan olevan käytännössä suppea. Verottomuus tulee sovellettavaksi vain tarkoin rajatuissa olosuhteissa ja edellyttäen, että siitä ei aiheudu kilpailun vääristymistä.

Hengellisen avun antamisesta ei arvioida nykyisinkään tulevan suoritettavaksi veroa arvonlisäverolain yleishyödyllistä toimintaa koskevien säännösten johdosta tai sen vuoksi, että ne jäävät arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle vastikkeettomina toimina.

4 Asian valmistelu

Asia on valmistelu valtiovaraministeriössä, ja siitä on kuultu muun muassa Verohallintoa, oikeusministeriötä, opetus- ja kulttuuriministeriötä, sosiaali- ja terveysministeriötä, Suomen Kuntaliitto ry:tä, Evankelis-luterilaista kirkkohallitusta, Ortodoksista kirkkolishallitusta, Suomen Filosofinen yhdistys r.y:tä, Veronmaksajain Keskusliitto ry:tä, vero- ja kirjanpitoasiantuntijoiden järjestöjä, Finanssialan Keskusliittoa sekä muita keskeisiä elinkeinoelämän järjestöjä.

5 Riippuvuus muista esityksistä

Esitys liittyy vuoden 2014 talousarvioesitykseen ja on tarkoitettu käsiteltäväksi sen yhteydessä.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1 Lakiehdotuksen perustelut

40 a §. Lakiin otettaisiin uusi 40 a §, johon sisältyisi arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan k alakohtaa vastaavaa säännös.

Pykälän edelle lisättäisiin väliotsikko ”Hengellinen apu”. Pykälän mukaan veroa ei suoritettaisi uskonnollisten tai filosofisten laitosten harjoittamasta henkilöstön luovuttamisesta käytettäväksi sellaista hengellisen avun antamista varten, joka tapahtuisi 34, 37 tai 39 §:ssä tarkoitetun toiminnan yhteydessä.

60 a §. Lakiin otettaisiin väliotsikon ”eräät muut tavarat ja palvelut” alle uusi 60 a §, johon sisältyisi arvonlisäverodirektiivin 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaa vastaava säännös.

Pykälän 1 momentin mukaan veroa ei suoritettaisi itsenäisen yhteenliittymän jäsenilleen myymästä palvelusta, jos momentin 1—3 kohdissa säädetty edellytykset täyttyvät. Momentin 1 kohdan mukaan verottomuuden edellytyksenä olisi, että jäsenet harjoittavat toimintaa, joka ei oikeuta vähennykseen tai toimintaa, joka ei tapahdu liiketoiminnan muodossa. Yhteenliittymään voisi kuulua vain henkilöitä, jotka harjoittavat 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua toimintaa, mutta nämä voisivat harjoittaa myös muuta toimintaa. Yhteenliittymään voisi kuulua myös henkilö, jolla ei ole kotipaikkaa tai kiinteää toimipaikkaa Suomessa.

Momentin 2 kohdan mukaan verottomuus koskisi vain palvelua, joka on välittömästi tarpeellinen jäsenten 1 kohdassa tarkoitettulle toiminnalle. Yhteenliittymä voisi harjoittaa jäsenille tapahtuvan verottoman palvelun myynnin lisäksi myös muuta toimintaa, kuten esimerkiksi jäseniin tai ulkopuolisiin suuntautuvaa verollista toimintaa.

Momentin 3 kohdan mukaan verottomuuden edellytyksenä olisi, että vastikkeena palvelun myynnistä perittäisiin ainoastaan kunkin jäsenen osuus yhteisistä kustannuksista. Yhteenliittymä ei voisi sisällyttää jäseniltä perimäänsä määrään voiton osuutta. Yhteenliittymä voisi sopia tarkoituksenmukaisesta kustannusten jakamisen perusteesta. Kultakin jäseneltä perityn vastikkeen tulisi vastata tämän saamaa hyötyä.

Yhteenliittymällä tarkoitettaisiin verotuksessa jäsenistään erillistä elinkeinonharjoittajaa. Yhteenliittymän ja sen jäsenten vähennysoikeus määräytyisi arvonlisäverolain yleisten säännösten mukaan.

Euroopan unionin tuomioistuimen asiassa C-407/07 *Stichting jne* antaman tuomion mukaan 132 artiklan 1 kohdan f alakohtaa ”...on tulkittava siten, että mikäli muut tässä säännöksessä säädetty edellytykset täyttyvät, tässä säännöksessä säädettyä vapautusta sovelletaan riippumattomien yhteenliittymien jäsenilleen suorittamiin palveluihin myös silloin, kun palvelut suoritetaan ainoastaan yhdelle tai muutamalle jäsenelle.” Tuomion 35 kohdan mukaan ”Kun riippumaton yhteenliittymä muodostuu useista jäsenistä, joiden tarpeet poikkeavat toisistaan, on samoin täysin mahdollista, että tämän yhteenliittymän niille suorittamat palvelut eivät ole järjestelmällisesti samoja”. Yhteenliittymän jäsenten tarpeet voivat siten vaihdella verokaudesta toiseen, ja tuomion 42 kohdan mukaan ”Riippumattoman yhteenliittymän jäsenilleen eri verokausina tai sen vain yhdelle tai muutamalle jäsenelleen samana verokautena suorittamiin palveluihin on näin ollen voitava soveltaa kyseisessä säännöksessä säädettyä vapautusta”.

Pykälän 2 momentissa säädettäisiin kilpailun vääristymistä koskevasta edellytyksestä. Vaikka pykälän 1 momentissa säädetty verottomuuden edellytykset täyttyisivät, yhteenliittymän olisi suoritettava veroa palvelun myynnistä jäsenilleen, jos verottomuus olisi omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä. Tuomion C-8/01 *Assurandør-Societetet jne* 59 kohdan mukaan ”kuten julkisasiamies ratkaisuehdotuksensa 131 kohdassa korostaa, jos kaikesta verotuksesta tai vapautuksista riippumatta ryhmittymät ovat varmoja jäsenistään koostuvan asiakaskuntansa säilymisestä, ei ole syytä katsoa, että juuri niille myönnetty verovapaus estää riippumattomia toimijoita pääsemästä markkinoille.” Edellä mainitun tuomion 2) kohdan mukaisesti yhteenliittymän toimintaa olisi siten pidettävä verollisena, jos tuomion 59 kohdan perusteet huomioon ottaen olisi olemassa todellinen

vaara vapautuksen välittömästi tai tulevaisuudessa aiheuttamasta kilpailun vääristymisestä.

133 §. Pykälään lisättäisiin uusi 2 momentti, jonka mukaan kuntien toimintaan, joka oikeuttaisi 130 §:ssä tarkoitettuun palautukseen voitaisiin soveltaa uudessa 60 a §:ssä tarkoitettua yhteenliittymää koskevaa verovapautusta.

Kunnan veroton hankinta yhteenliittymältä ei oikeuttaisi lain 130 §:ssä tarkoitettuun palautukseen.

Kuntien yhteistoiminta jäisi nykyiseen tapaan arvonlisäveron soveltamisalan ulkopuolelle, jos se ei tapahdu liiketoiminnan muodossa.

Pykälän nykyiset 2—5 momentit siirtyisivät uusiksi 3—6 momenteiksi.

2 Voimaantulo

Laki ehdotetaan tulemaan voimaan vuoden 2014 alusta.

Lakia sovellettaisiin, kun veron suorittamisvelvollisuus palvelun myynnistä on syntynyt lain tultua voimaan. Laki ei siten tulisi sovellettavaksi vastikkeeseen tai sen osaan, joka on kertynyt ennen lain voimaantuloa.

Edellä esitetyn perusteella annetaan eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki**arvonlisäverolain muuttamisesta**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

lisätään arvonlisäverolakiin (1501/1993) uusi 40 a § ja sen edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 60 a § sekä 133 §:ään sellaisena, kuin se on laeissa, 940/1999, 1457/2001 ja 686/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2-5 momentti siirtyvät 3 – 6 momentiksi, seuraavasti:

Hengellinen apu

40 a §

Veroa ei suoriteta uskonnollisten tai filosofisten laitosten harjoittamasta henkilöstön käytettäväksi luovuttamisesta hengellisen avun antamista varten 34, 37 tai 39 §:ssä tarkoitettun toiminnan yhteydessä.

60 a §

Veroa ei suoriteta itsenäisen yhteenliittymän harjoittamasta palvelun myynnistä jäsenilleen, jos:

- 1) jäsenet harjoittavat toimintaa, joka ei oikeuta vähennykseen tai ei tapahdu liiketoiminnan muodossa;
- 2) palvelu on välittömästi tarpeellinen jäsenten 1 kohdassa tarkoitettulle toiminnalle; ja
- 3) vastike palvelusta on kunkin jäsenen osuus yhteisistä kustannuksista.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos verottomuus on omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä.

133 §

Edellä 1 momentista poiketen, mitä 60 a §:ssä säädetään vähennykseen oikeuttamattomasta toiminnasta, sovelletaan myös 130 §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan toimintaan.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

Lakia sovelletaan, kun veron suorittamisvelvollisuus palvelun myynnistä on syntynyt lain tultua voimaan.

Helsingissä 16 päivänä syyskuuta 2013

Pääministeri

JYRKI KATAINEN

Valtiovarainministeri *Jutta Urpilainen*

*Liite
Rinnakkaisteksti*

Laki

arvonlisäverolain muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään arvonlisäverolakiin (1501/1993) uusi 40 a § ja sen edelle uusi väliotsikko, lakiin uusi 60 a § sekä 133 §:ään sellaisena, kuin se on laeissa, 940/1999, 1457/2001 ja 686/2010, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2-5 momentti siirtyvät 3 – 6 momentiksi, seuraavasti:

Voimassa oleva laki

Ehdotus

Hengellinen apu

40 a §

Veroa ei suoriteta uskonnollisten tai filosofisten laitosten harjoittamasta henkilöstön käytettäväksi luovuttamisesta hengellisen avun antamista varten 34, 37 tai 39 §:ssä tarkoitetun toiminnan yhteydessä.

60 a §

Veroa ei suoriteta itsenäisen yhteenliittymän harjoittamasta palvelun myynnistä jäsenilleen, jos:

1) jäsenet harjoittavat toimintaa, joka ei oikeuta vähennykseen tai ei tapahdu liiketoiminnan muodossa;

2) palvelu on välittömästi tarpeellinen jäsenten 1 kohdassa tarkoitetulle toiminnalle; ja

3) vastike palvelusta on kunkin jäsenen osuus yhteisistä kustannuksista.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta, jos verottomuus on omiaan aiheuttamaan kilpailun vääristymistä.

133 §

Mitä tässä laissa säädetään vähennykseen oikeuttavasta käytöstä ja vähennettävästä verosta, sovelletaan myös 130, 131 ja 131 a §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan käyttöön ja palautettavaan veroon.

Mitä 21 ja 22 §:ssä säädetään verollisen lii-

133 §

Mitä tässä laissa säädetään vähennykseen oikeuttavasta käytöstä ja vähennettävästä verosta, sovelletaan myös 130, 131 ja 131 a §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan käyttöön ja palautettavaan veroon.

Edellä 1 momentista poiketen, mitä 60 a §:ssä säädetään vähennykseen oikeuttamattomasta toiminnasta, sovelletaan myös 130 §:ssä tarkoitettuun palautukseen oikeuttavaan toimintaan.

Mitä 21 ja 22 §:ssä säädetään verollisen lii-

ketoiminnan yhteydessä valmistetusta tavara-
rasta tai suoritetusta palvelusta, sovelletaan
myös 131 ja 131 a §:ssä tarkoitettuun palau-
tukseen oikeuttavan toiminnan yhteydessä
valmistettuun tavaraan tai suoritettuun palve-
luun.

ketoiminnan yhteydessä valmistetusta tava-
rasta tai suoritetusta palvelusta, sovelletaan
myös 131 ja 131 a §:ssä tarkoitettuun palau-
tukseen oikeuttavan toiminnan yhteydessä
valmistettuun tavaraan tai suoritettuun palve-
luun.

Tämä laki tulee voimaan päivänä kuuta 20

*Lakia sovelletaan, kun veron suorittamis-
velvollisuus palvelun myynnistä on syntynyt
lain tultua voimaan.*